

Elsa

een meisje, licht van zeden

Elsa

een meisje, licht van zeden

Marleen Rossetti

Schrijver: Marleen Rossetti

Coverontwerp: Marleen Rossetti/Romi Rossetti

ISBN: 9789463184588

© Marleen Rossetti 2016

Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur/uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, photo print, microfilm or any other means without written permission from the author/publisher.

Hoofdstuk 1

Het was een warme dag en het kleine hondje dat we net hadden opgehaald piepte op de achterbank. Mijn moeder zei al gelijk dat ze spijt had dat ze zich had laten ompraten. Voor mij was het op dat moment wel het meest leuke wat ik kon meemaken. Het was een bruin hondje met een grappig staartje en we noemden hem Bruno.

Eenmaal thuis ging het hondje in een bench. Eigenlijk vond ik het wel zielig, maar mijn moeder zei dat ze niet wilde hebben dat het beest de boel stuk zou bijten.

Omdat ik het zo zielig vond, ging ik vaak met het diertje wandelen.

Op zondag gingen we met mijn vader en moeder naar het strand. Mijn vader en moeder hand in hand en ik mocht de riem van het hondje vasthouden. Het diertje trok enorm aan de lijn en dat heeft hij zijn hele leven, in elk geval zolang hij bij ons was, gedaan.

Het kwam niet in ons op dat wij dat beestje misschien wel konden opvoeden. Hoe hij het voor elkaar kreeg weet ik niet, maar de bench was binnen de kortste keren stuk. Toen had het kleine dier zijn vrijheid terug.

Mijn moeder mopperde vaak dat Bruno alles kapotbeet en vooral dat hij niet luisterde. Na een jaar was

hij nog steeds niet zindelijk en mijn moeder overwoog hem weg te doen.

Het was een fijne tijd. Mijn vader was gek op me en mijn moeder op haar manier ook. Mijn vader nam mij overal mee naartoe en zo had mijn moeder haar handen vrij om voor het huis te zorgen.

Vaak ging ik met een vriendje van me naar de weilanden, niet ver bij ons huis vandaan.

Ik zal ongeveer vier jaar oud geweest zijn. Ik had de riem van ons hondje vast. Plotseling gaf hij een flinke ruk aan de lijn en wel zo hard dat mijn kleine knuistjes het niet meer konden houden. En weg vloog hij. Ik was erg bang dat ik mijn lieve pup nooit meer terug zou zien. Na lang zoeken, zagen we hem gelukkig weer. Maar wat deed hij daar?

Het beestje was boven op de rug van een ander hondje heftig op en neer aan het bewegen. Ik schrok me rot, want ik dacht dat hij het hondje wilde bijten. Maar mijn vriendje zei dat dat *seksen* was. Heel gewoon.

Ik keek mijn ogen uit, het leek een eeuwigheid te duren.

Eindelijk liet ons hondje het andere hondje gaan. Een lang roze ding hing aan de buik van Bruno en ik begon te gillen.

Mijn vriendje zei dat dat zijn piemel was.

Ik schreeuwde nog harder, dat hij bij me moest komen, maar luisteren, ho maar.

Huilend ging ik naar huis. Mijn moeder zei dat dat ze wel een advertentie zou zetten in de lokale krant. Even later liepen we samen nog een keer door de buurt om Bruno te zoeken. Het was stil op straat en donker.

Die nacht had ik een verschrikkelijke nachtmerrie. Ik droomde dat er een groot monster boven op mijn rug klom en hevig op en neer bewoog. Het deed pijn. Ik begon heel hard te huilen in mijn slaap. Mijn moeder kwam mijn kamer in en hield me stevig vast. Mijn hondje was weg.

Daarna wandelde ik nog vaak met mijn vriendje door het dorp en over de velden. Stiekem hoopte ik dat ik ons hondje nog zou zien. Het heeft een hele tijd geduurd tot ik echt de moed had opgegeven.

Mijn vriendje en ik liepen meestal hand in hand. We hadden namelijk verkering.

Ongeveer een jaar later trok hij mij opeens achter een struik en zei dat ik heel stil moest zijn. Ik viel in het gras en hij vroeg me of ik zijn plassertje wilde zien. Ik herinnerde me dat ik toen schrok. Maar ik was wel onder de indruk. Hij vroeg of hij *mijn* plasser ook mocht zien, dat was natuurlijk logisch, nadat hij mij de zijne had laten zien.

Ik deed mijn onderbroekje uit en herinner mij dat hij met zijn gezicht dicht bij mijn geslacht kwam. Hij keek en zei: 'Wat een klein sneetje heb jij.'

Het was onschuldig, maar sinds die tijd was ik gefocust op het mannelijk geslacht. Mijn vriendje had mij iets laten zien dat ik nooit meer zou vergeten.

Toen we klaar waren met elkaar te bekijken, huppelden we vrolijk naar huis. Het was ons geheim en elke dag mocht ik even naar zijn plassertje kijken en hij naar mijn sneetje.

De tijd verstreek en mijn vriendje verhuisde. Dat was het dan. Eerst was mijn hondje weggelopen en nu ook nog mijn beste vriendje. Wij kwamen nu niet meer in de weilanden, maar ik kwam wel bij mijn vriendje thuis. Eén keer in de maand bracht mijn vader mij helemaal naar hem toe en speelde ik daar de hele middag en mocht er ook slapen.

De volgende dag bracht zijn moeder mij dan weer naar huis.

Mijn vader en moeder dachten dat ik heel onschuldig was. Ze zagen geen gevaar in onze logeertijden. We waren denk ik amper zes jaar oud. Misschien zeven.

Hij vertelde dat zijn broers vieze boekjes hadden. Hij vroeg of ik ook wilde kijken. Samen keken wij stiekem in het bureaustapeltje van zijn grote broer. Grote piemels, dikke tieten en nog veel meer zagen we. De mensen op de plaatjes deden van alles met elkaar. Ik schrok er eigenlijk van, maar voelde me toch ook aangetrokken.

Elke keer als ik bij hem kwam, keken we samen naar die boekjes.

Hij vertelde me dat er in het nachtkastje van zijn moeder een soort groot ding lag, dat als je het aanzette, begon te trillen. Hij schaamde zich een beetje en zei: 'Volgens mij is het een piemel.' Wat moesten wij lachen.

Misschien kwam het door hem dat ik zo geobsedeerd was door het mannelijk geslacht.

We zetten het ding aan en het begon te zoemen en een beetje te trillen.

De jaren verstreken, onze vriendschap vervaagde.

In die tijd was ik er al lang achter dat ook mijn vader het een en ander in zijn bureau had zitten dat niet voor mijn ogen bedoeld was. Als het even kon kroop ik stiekem achter zijn bureau, pakte een van de blaadjes uit een la, en bekeek de plaatsjes die erin stonden. Ik vond hetgeen ik zag tegelijk boeiend en walgelijk. Maar ze hadden een ongelooflijke aantrekkingskracht en ik betrapte me erop dat ik steeds vaker ging kijken. Ik kreeg er een lekker gevoel van. Het prikkelde mijn fantasie enorm.

Uit de tijdschriften van mijn moeder knipte ik foto's van knappe mannen en plakte ze in een schriftje. Bij elke man fantaseerde ik dat het mijn vriendje was. Soms kuste ik zelfs de plaatjes. Ik maakte er een soort competitie van. Alle mannen kregen een cijfer en zo kon ik, steeds opnieuw, mijn eigen top tien samenstellen.

Elke man kreeg een cijfer. Op die volgorde plakte ik regelmatig allerlei knappe kanjers in mijn schriftje.

Ik heb het schriftje nog steeds. Soms kijk ik er even in. Er komen dan veel herinneringen terug uit een tijd van ontdekken.

Eigenlijk had ik geen idee of mijn moeder van die boekjes van mijn vader af wist en ik durfde er natuurlijk niet over te praten.

Een van mijn vriendinnetjes kwam een keer logeren. Ik liet haar mijn geheim zien. Stiekem liepen we naar het bureau van mijn vader. Dit was een plek waar ik eigenlijk niet mocht komen. Het was zenuwslopend, omdat we altijd bang waren dat mijn ouders opeens voor onze neus zouden staan.

Zoiets had mijn vriendinnetje nog nooit gezien. Haar vader had niet van die boekjes, zei ze. Daar dacht ik wel anders over. Natuurlijk had haar vader ook van dat soort boekjes. Ze had ze natuurlijk alleen nog nooit ontdekt.

De keren dat ik bij haar logeerde gingen wij op zoek naar de geheimen van háár vader. Maar hoe vaak en hoe goed we ook zochten, we hebben nooit iets gevonden.

In de zomer mochten we samen in de tuin gaan kamperen. We hadden de tent opgezet en het werd donker. Het was spannend en natuurlijk kletsten we net zolang tot we moe werden. Buiten de tent hoorden we allerlei rare en enge geluiden. Ik moest enorm plassen, maar durfde natuurlijk niet, want dan moest ik de tent uit. Dus gingen we samen.

Ik deed de tent open en voelde de hand van mijn vriendin over mijn rug wrijven. Volgens mij was ik

toen elf jaar oud en mijn lichaam was al aan het veranderen.

Ik schrok en zei: 'Wat doe je nou?'

'Vind je het erg als ik je aanraak?' zei ze.

Tijdens het plassen keek ze naar mij. Ze zei dat ik mooi was.

Terug in de tent gingen we op het luchtbed liggen en ze kwam dicht naar me toe.

'Mag ik op je gaan liggen?' vroeg ze.

Wow, dat was een heftige vraag. Even werd ik zenuwachtig en vroeg wat ze bedoelde.

'Nou,' zei ze, 'gewoon, net zoals in die boekjes van je vader.'

Ik kreeg kriebels door mijn lichaam en zei dat het oké was.

Voorzichtig kroop ze bovenop me en aaide me over mijn armen en nek. Daarna kuste ze me op mijn mond. Ze wilde haar tong naar binnen duwen, maar ik hield mijn mond stijf dicht. Snel duwde ik haar van me af.

'Ben je gek geworden?' zei ik.

Deze dingen vergeet je natuurlijk niet.

In die tijd had ik vaak vriendjes. Net zoals mijn andere vriendinnen. De top tien van de leukste jongens uit de buurt. Ik merkte dat door mijn ervaringen van mijn eerste kleine vriendje en mijn vriendin die graag aan mij zat, ik al heel wat verder was dan vele leeftijdgenoten. Zelf werd ik steeds vrijer van geest en had regelmatig andere vriendjes.

De ene week stond ik met de ene jongen te kussen en de andere week weer met een andere. De meeste van mijn vriendinnen hielden handjes vast, terwijl ik met het stoerste jochie van de klas lekker aan het zoenen was.

Misschien kwam het ook wel omdat ik gewoon vroeg was in mijn ontwikkeling. In de vijfde was ik al ongesteld en in de zesde waren mijn borsten al behoorlijk groot. Jongens vonden dat natuurlijk wel interessant en profiteerden van mijn vrijgevigheid. Er werd naar mijn tieten gewezen en dat deed mij steeds meer bewust worden van mijn vrouwelijkheid.

Waarom seksualiteit mij zo facineerde weet ik niet.

Misschien heb ik het van mijn vader. Ik merkte dat hij niet vies was van vrouwelijk schoon. Naar mijn moeder keek hij niet direct, maar ik zag dat hij regelmatig naar andere vrouwen loerde. Met name als we op een terrasje zaten en zo. Hij moest altijd een opmerking maken als er weer een mooi achterwerk voorbij kwam. Of van die lange benen met een iets te kort rokje aan. Dan zag ik hem zo staren dat hij soms niet eens reageerde als je tegen hem sprak. Ook in de stad moest hij altijd wat zeggen over iedereen die hij tegenkwam. Zo irritant..., maar ik merkte dat ik dat zelf ook steeds vaker deed. Hij loerde naar vrouwen... en ik... ik loerde altijd naar mannen. Het maakte niet uit van welke leeftijd ze waren, als ze maar niet gerimpeld en grijs waren.

Soms was hij wel eens een weekend weg. Mijn moeder zei dan dat hij voor zijn werk op reis was. Natuurlijk geloofde ik dat.

Op een keer vond in tussen zijn boekjes een slipje. Ik schrok me rot! Het was meer een vodge... superklein. Zoiets had ik nog nooit gezien. Van mijn moeder was het zeker niet, die had van die degelijke onderbroeken aan.

Oh jee... nu had ik er nog een geheim bij.

Zijn kastje ging vanaf die tijd op slot.

Door mijn nieuwsgierigheid en ondernemende aard wist ik het sleuteltje snel op te speuren.

Mijn moeder leefde op een andere planeet. Die deed wat haar te doen stond, ging naar haar werk en deed verder het hele huishouden, alleen. Soms hielp ik haar wel als ik zag dat ze moe werd.

We baktten samen taarten en maakten ovenshotels. Er werd veel gelachen.

Regelmatig kwamen er vriendinnen logeren en we leken een gelukkig gezin. De vriendin die mij betastte, zag ik niet meer. Ik had gezegd dat ik het niet meer wilde. Ze was zo boos geworden dat we onze vriendschap beëindigd hadden.

Mijn andere vriendinnen waren gewoon gezellig. We maakten veel plezier om andere dingen. We speelden spelletjes en roddelden over alle andere meiden die we sloom en saai vonden. Natuurlijk hadden we het over de jongens die we hadden veroverd. Soms sliepen we wel met z'n zevenen boven op zolder. Mijn

moeder ging op tijd slapen en liet ons lekker met rust. We konden de hele nacht wakker zijn en pas rond vijf uur 's morgens in slaap vallen. We keken dan naar verschillende films.

Ons huis was altijd netjes opgeruimd en papa's overhemden keurig gestreken. Mijn moeder hield veel van hem. Ze had oogkleppen op. Wilde ze het niet zien of zag ze het niet?

Papa hield haar voor de gek.

Ik wist het maar zei niks. Nooit heb ik geprobeerd te voorkomen dat ze uiteindelijk uit elkaar gingen. Daar voelde ik me achteraf wel schuldig over. Misschien had ik het kunnen voorkomen. Ik wist van zijn boekjes. Ik wist dat hij naar al het vrouwelijke schoon gluurde. Ik wist van het onderbroekje, vodje, dat in zijn bureau lag opgesloten. Een niet gewassen onderbroekje. Misselijk werd ik bij die gedachte!

Het waren desondanks gelukkige tijden.

Hoofdstuk 2

Vaak gingen we naar ons tweede huis aan het IJsselmeer. Mijn vader had een mooie boot gekocht. Regelmatig gingen we vissen. Het was wel saai, maar ook erg leuk samen met mijn vader.

Mijn moeder bleef meestal binnen. Ook in het vakantiehuis was ze ijverig aan het poetsen. De vloer werd dagelijks gedesinfecteerd en het terras moest kruimelvrij zijn vanwege de mieren.

Op het water kwamen mijn vader en ik tot rust. Natuurlijk wilde ik hem wel hem vragen van wie dat onderbroekje was. Papa leek wel een tiener. Hij floot naar de meisjes die op het water waren.

Op een dag vroeg hij mij of ik wist wat anticonceptie was. Hij vertelde me dat, als een jongen me wilde neuken, ik ervoor moest zorgen dat hij een condoom om zou doen. Het was beter dat ook ik altijd een condoom meedroeg omdat je maar niet kon weten wat er die dag zou gebeuren. Nee, ik moest het niet tegen mijn moeder zeggen. Hij zei: 'Zij begrijpt er toch niks van.'

En aangezien ik op hem leek - dat zag hij ook wel - was het verstandig om me goed voor te bereiden...

Dat soort gesprekken voerde ik met mijn vader.

Ik merkte dat hij steeds vaker met zijn boot wegging. Soms ging hij alleen en kwam dan pas de volgende dag terug. Ook bleef hij een paar nachten achter elkaar weg. Mijn moeder en ik hielden dan onze mond. Het leek wel of mijn moeder dan nog ijveriger aan het poetsen ging. De ramen werden gelapt, en als hij de volgende dag niet terug was deed ze nog maar een keer de ramen.

Natuurlijk wist ze wel wat mijn vader aan het doen was maar mijn moeder zei geen woord. Ze zei dan, als ik vroeg of ze het niet raar vond dat papa zo lang wegbleef, dat hij waarschijnlijk gewoon even alleen wilde zijn. Ze hadden best vaak ruzie in die periode.

Mijn vader zei dat mijn moeder altijd moe was. Volgens hem gaf ze haar echtgenoot te weinig aandacht.

Zij ontkende dat natuurlijk. Ze zei dat hij alles voor haar was, maar dat ze na een dag van werken en huishouden gewoon geen puf meer had.

Na een van deze vakanties, op speurtocht in zijn bureau, ontdekte ik foto's van mijn vader met een andere vrouw. Ze leken gelukkig, samen in een restaurant, samen op het strand en elkaar kussend. Verder waren er naaktfoto's. Een jonge vrouw. Veel jonger dan mijn vader. Mooie grote borsten en van voren kaalgeschoren. Wat schrok ik. Moest ik dit nu aan mijn moeder vertellen? Die was gelukkig, tenminste dat leek zo. Als ik haar zou vertellen dat mijn vader een dubbelleven leidde zou haar wereld instorten.

Het was een doordeweekse dag. Mijn moeder was niet thuis. Eenmaal in de week had ze een eigen clubje met wat vriendinnen. Deze keer waren ze allemaal bij Rosa uitgenodigd. De avondjes met haar vriendinnen liepen vaak uit tot laat. Meestal kwam mijn moeder pas rond een uur of één terug. Mijn vader zei tegen me dat we samen een film zouden gaan kijken. Dat leek me een leuk plan. Heerlijk samen op de bank, dat kwam niet zo vaak voor. Op het moment dat hij de film aanzette kwam er een vrouw de huiskamer binnen. Mooi zwart haar en o zo sexy gekleed. Misschien was ze maar tien jaar ouder dan ik. Mijn vader stelde haar voor en ze ging dicht tegen hem aanzitten. Ik wilde wegrekken maar hij zei dat ik moest blijven zitten.

Tegen elf uur gingen ze samen naar buiten en rond twaalf uur kwam mijn vader weer naar binnen kakken.

Ik had haar herkend; ze was de vrouw van de foto's. De vrouw die ik naakt had gezien. Mijn vader kwam naar boven en stopte geld in mijn hand en zei dat ik mijn mond moest houden. Ik mocht met niemand, maar dan ook helemaal niemand hierover praten.

Elke donderdagavond kwam ze en ik moest er altijd bij blijven zitten.

Op een avond zag ik zijn hand onder haar rokje gaan. Ze schoof wat naar voren en ik zag dat ze nog dichter tegen elkaar aan gingen zitten. Snel stond ik op en zei dat ik hoofdpijn had en dat ik naar bed